

hurtigt, at Evangsloven aldrig naaer den (Hør! Bravd!).

Olesen: Jeg sagde ikke, at det var Rigsdagsmanden for Præstø Amt's Ade. Valgfreds (Grundvig), der havde holdt Lovtaler. Naar jeg talte om saadanne Lovtaler, saa sigtede jeg tildeels til de Lovtaler, som have fundet Sted gjennem Pressen, men ogsaa til hvad den ærede Indenrigsminister udtalte, naar han sagde, at man ikke for Diebliffet kunde ønske en Evangslov, da Overgangen ved frivillige Overeenskomster havde saa god Fremgang. Deri seer jeg alt en Lovtale over den Tilbøielighed og Lyft til at sælge ved frivillig Overeenskomst, som skulde være hos Godseierne.

Mourad: Jeg troer rigtigt nok, at hvis vi med sand og grundig Udførlighed ville behandle alle de Spørgsmaal, som denne Lov giver Anledning til, saa er der ikke Udset til at komme til Afstemning paa denne ordinaire Rigsdag (Hør!); jeg maa derfor ansee det for meget ønskeligt, om man ikke discuterede alle saadanne almindelige Spørgsmaal, hvorom der ikke er nogen virkelig Meningsforskjellighed, og som ikke blive Gjenstand for en Afstemning, da jeg maa ansee det for yderst hensigtsmæssigt, om vi ialtsald kunde naae at faae 2den Behandling af denne Lov tilendebragt.

Formanden: Jeg skal tillade mig til det nu Udtalte at sige, at, skal det lykkes at faae anden Behandling tilendebragt, da er det nødvendigt at udtale sig saa kort og concist som muligt. Denne Sag tør ikke opholde de mangfoldige andre Sager, hvis Tilendebringelse er nødvendig; den vil altsaa komme til at gaae jævnsides dem, og jeg troer vel, det kan forudsættes, skjøndt der ikke er noget Officielt bekjendt derom, at Rigsdagens Møder nu ikke ville forfættes gjennem et langt Tidrum.

Da ingen Flere begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved

1) § 1 (see Anhang B Nr. 75 Sp. 1020)

vedtoges med 66 Stemmer mod 2.

2) § 2 (see sammesteds)

vedtoges eenstemmigt med 63 St.

3) § 3 (see sammesteds)

vedtoges eenstemmigt med 64 St.

4) § 4 (see sammesteds)

vedtoges eenstemmigt med 67 St.

5) § 5 (see sammesteds)

vedtoges med 65 St. mod 1.

6) § 6 (see sammesteds)

vedtoges eenstemmigt med 64 St.

7) § 7 (see sammesteds)

vedtoges eenstemmigt med 64 St.

§ 8 for sig fattes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Ja, jeg er i nogen Forlegenhed med, hvorledes jeg bedst skal bære mig ad ved denne Paragraph; der er ikke stillet noget Endringsforslag til den, og min ærede Sidemand har dog lovet, at han vilde angribe den paa det stærkeste (Mourier: Det har jeg ikke sagt). Saa har jeg misforstaaet det; det forekommer mig dog, at jeg hørte slige stærke Uttringer med Hensyn til den Forskjel imellem bortfæstede Gaarde, der er fremsat i denne Paragraph. Nu er det jo et temmeligt usfrugtbart Arbejde at discutere Indholdet af en Paragraph, som der ikke er stillet noget Endringsforslag til (Hør!), naar det er en Paragraph, der ikke aldeles kan gaae ud. Kan den uden at destruerer Loven gaae ud, saa er det en anden Sag; men Noget af den hele foreliggende § maa nødvendigt blive staaende. Jeg skal imidlertid søge saa kort som muligt at motivere denne Paragraph, saameget mere, som et og andet Punkt deri heller ikke i Udvalget, idetmindste ikke under dets tidligere Forhandlinger, har været betragtet paa samme Maade af Alle. Den første Bestemmelse, at Loven først efter en vis Frist skal træde i fuld Virksomhed, er stemmende med det første Udcast; der skal være nogle Aar, i hvilke frivillige Afhændelser kunne gaae for sig, men under Udset til, at Evangsafhændelser ellers vilde kunne komme til Anvendelse. Hvad der dernæst er Hovedsagen i Paragraphen, men som ligeledes stemmer med det oprindelige Udcast, er, at den kun skal være anvendelig paa de Gaarde, som henhøre til det Bøndergods, der efter Loven og Anordningerne skal være overladt til Fæstere, men ikke paa Selveier- og Arvesæstegaarde, om disse endog ere bortfæstede. Det har paa en Maade været en Nødvendighed for Udvalget at opstille denne Forskjel her, og det af den Grund, som allerede er angiven i Moti-